

terer den væsentligste del af de i folketingsåret 1957-58 gennemførte bestemmelser.

Afsnit III om ejendomsskylden (§§ 74-80), der bygger på — henholdsvis svarer til — de ved lov nr. 30 af 15. februar 1957 gennemførte bestemmelser om fiksering af ejendomsskyld til staten.

Afsnit IV (§§ 81-90), der indeholder regler om skatternes betaling, bestemmelser vedrørende lovens gennemførelse samt ikrafttrædelsesbestemmelser. Afsnittet udgør den sidste del af de i folketingsåret 1957-58 gennemførte bestemmelser.

Idet der vedrørende afsnit I og III henvises til årbog 1955-56, side 95, henholdsvis 1956-57, side 121, skal der om afsnit II og IV, der som foran nævnt tilsammen udgør de i folketingsåret 1957-58 gennemførte nye bestemmelser, her anføres følgende:

Det ved lov nr. 180 af 7. juni 1958 gennemførte afsnit om grundbeskatningen, der indgår som afsnit II i ovennævnte lovbekendtgørelse, er inddelt i et *underafsnit A om grundskyld* og et *underafsnit B om grundstigningsskyld*.

Ved *underafsnit A*, der omfatter §§ 48-50, opretholdes i § 48 den hidtil gældende grundskyldpromille (6 promille årlig af grundværdien efter fradrag for forbedringer). Derimod er som følge af ophævelsen af den fælleskommunale udligningsfond bortfaldet den hidtidige bestemmelse om afgivelse af de 4,4 promille til denne fond.

Mens de hidtil gældende regler om fritagelse for grundskyld til staten alle var samlet i § 8 i loven af 7. august 1922, er der ved den heromhandlede lovs §§ 49 og 50 foretaget en sondring mellem *lovmæssig fritagelse (§ 49)* og *bevillingsmæssig fritagelse (§ 50)*.

Med hensyn til de *lovmæssige fritagelser* er reglen om fritagelse for *statens ejendomme* opretholdt, dog at, for så vidt angår de statsanstalten for livsforsikring tilhørende ejendomme, gælder fritagelse kun i det omfang, ejendommene anvendes til statsanstaltens egen virksomhed. Også *kommunale ejendomme* fritages som hidtil med den undtagelse, at ejendomme, der henligger ubenyttede, ikke længere kan fritages. Lovmæssigt